

occupant, ut senes λημῆν, id est, cæcutire, & de rebus viis male iudicare cogant. Ad animum non ineleganter transfertur. ὀλυμπιακόν. Certamen Olympicum ab Hercule institutum fertunt: nomen habet ab urbe Olympia in quam nobilissimi quique Græcorum confluebant, alij tantum ut variorum certaminum genera viderent, alij ut suæ virtutis specimen ederent. Ludi illi & spectacula numero multitudinis Olympia dicta suntque ab Hercule Ioui patri consacrata. οὐμπιου. Olympia & quinquenalia furent, & per quinque dies celebrati consueuerūt, quod quinque fratres essent, Hercules, Peonēus, Epimedes, Iasius, & Ida.

Schol. Κοτίου σεφάνῳ.] κοίνου σεφάνω σεφανάς ανεκήρυττε τοὺς νικῶντας. οὐ κοτίων δὲ εἰς θρόνον α' λλα τὰς τῆς καλλισεφάνου εἰλάσις κλαδὸν ωἴεφανοῦτο. ἐν αὐτεῖσθιοι. καλλισεφανος γῆς εἰλάσις λέγεται. ταῦτης δὲ τῷ φύλλᾳ ἔμπταιν ταῖς λοιπάσι εἰλάσις. ἔξω γῆς α' λλα τῷ θρόνος ἔχει ταὶ λευκά. τούτῳ ἡ πρωτεῖ ἐμφανίζονται, λέγειν κοτίου. (B) I S E T I emendatio. Αριστοτέλης δὲ εἰς τῷ θεαματιών αἰνουριάτων οὕτω φοιτήται λέξιν φεύγει αὐτῆς. εἰν τῷ Πανθεώ θεῖν εἰλάσι.) καλέσται δὲ καλλισεφανος. ταῦτης ἔμπταιν τὰ φύλλα, ταῖς λοιπάσι εἰλάσις τοφεύκεν. αριστοτεῖ το τοὺς θύρων ἀστερὸν μόρτος, εἰς τοὺς σεφάνους συμμέτρους. Διπλά ταῦτης λαβῶν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ολυμπιαστιν. α' φέντοι σεφανος Τοῖς α' θληταῖς διδούται. ἔστι δὲ αὐτῆς φεύγει τὸν Ιλιαστὸν πολέμον, σεφάνους εἰς τὸ πολέμουν πέπλου. φεύκει διμήλια δὲ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θείοντι αὐτῆς θεῖν. Διπλά ταῦτης σεφανος λαβῶνταις ἡλέοι θέματα θεοῦ εἰς θλυμπία τοὺς σεφάνους. (B) I S E T I emendatio. Τὸ δὲ Πανθεῶν παρά Αἰεστέλει. εἰν τοῦ θεῶν πάντων βαμοι, οὐ φοιτος Πανθεών Ηλιακῶν α. οὕτω λέγων, πρὸς αὐτὸν δὲ θεῖν α' γνώσων θεῶν βαμός, καὶ μὲν τοῦτον καθαροῖς διός, καὶ Νίκης. καὶ αὐτὸς διός ἐπωνυμίαν χθονίου εἰσὶ δὲ καὶ θεῶν πάντων βαμοι. καὶ τετόλιγον, καλέσται δὲ εἰλάσισεφανος, καὶ θεῖς μικάστα τὰ θλυμπία καθέστηκεν. α' π' αὐτῆς διδούται τεῦς σεφάνους.) περὶ δὲ καμηκού φασιν πρωτεῖς ἐμφανίζονται φράγμα, λέγειν οὐκέτινον εἰσεφανοῦτο. διηλοῖ πλευραῖς λέξις εἰν Τοῖς εἰξης. κατέρριθρευθεῖς γῆς ὁ θρημόλος καὶ θήθεις ἐρεῖ. α' λλα δ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσσει κοτίου σεφάνῳ σεφανάς. τοιτέστινον Τοῖς θεμένος φεύγει πλευραῖς. παρήχηται γῆς ὁ κότηνος περὶ κότην, δι' οὐ διπλοῦται μεγάληρον. Διπλὸν δὲ Τοῖς θεούτου κοτίου τοῦ φυτοῦ διηλασίν, τῷ γὰρ θεούτου κοτίου

F

A Τῷ Γάδεστρα, σχετὸν Τοῖς θεούτους εἰνθιλεῖσθαι φυτοῖς. οὐς εἰς θευτητὴς διηλοῖ. οὐς δὲ καὶ ἔτεροι τόποι διπλὸν φυτόντος εἰλαστινοῖς, τεθρύλλοις καὶ αὐτοῖς. Μυρρίνεις γουσί δημοσίεν Αττικῆς Μυρρίνας ἔχων. οὗτος αὐτοῖς Μυρρίνεις καὶ καὶ σωμάρεστον Μυρρίνεις. ὥστε ἔτερος Ραμνοῦς. Διπλὸν δὲ φυομένων φράμνων. οὗτοι δημητραῖ, Μυρρίνουσις καὶ Ραμνούσιος. καὶ οὐρανοῦ τοῦ λέγεται σχετὸν εἰς τὸν αὐτὴν οὐρανόν. καὶ οὐρανοῦ ποιτικὴ δὲ κερασύνης διπλὸν φυτόντος εἰλαστον καὶ περιστατικῆς Πιτυούσας οὐρανού τοῦ πολλαῖς ἔχειν πίτιας εἰλαστον. οὕτω καὶ τις Πιτυούσιος διπλὸν τόπου έτερου πολλαῖς ἔχοντος πίτιας, εἰς οὗ δημητρίος καὶ παρανόμαστος. τὸ δὲ αὐτὸκαὶ ἄλλοι τόποι πεπόνθασιν. ιερέον δὲ οὐς καὶ κρατεῖσθαι τοῖς απειρότεροις κότηνοι σεφανοντεῖ, αλλὰ αὐτὸς μὴν φυτός οὐς ἐρρέπη οὐρανοῖς διπλοῖς. δὲ εἰκασμός εἰδίλλωσεν οὐρανοῖς καὶ θεοῖς εἰς τὸ μὴ κοτίου διπλούτου λέγειν διηλασμούς σεφανοντος. οὕτω δὲ οὐρανοῖς τανίσα οὐχ απλῶς οὕτω σεφανοντος αλλὰ δὲ εἰς τανίσας φρεσιληποῖς εἰν τῇ κεφαλῇ. Ιανίαδε, σενόν τικαὶ θείμηπες ψφασμα, κοινότερον δὲ εἰπεῖν φασκία.

B I S E T V S. Κοίνου σεφάνῳ] πετοκαλῶς καὶ Τὸ θηγαμμα, Τέατρες είσονται μὲν αὐτοῖς ἐν Ελασσα, Λευκάρες ιροί, Οι δύο μὲν Συντρόφοι δύο μὲν διαθανάτων. Ζηός, Λυτοῦς αὐτοῖς, Παλαμίους, Αρχεμόροιο. Άθλα δὲ τῷ Κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτις.

G E R A R D V S. Κοτίνα.] Brabētū & præmiū τοῦ θλυμπιονιῶν corona erat oleagina. Propterea olea illa dicebatur εἰλασματισεφανος. Aristotelles de olea verba facies scripsit, διπλά ταῦτης λαβῶν Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν θλυμπιαστιν, α' φέντοι σεφανοι τοῖς α' θλύταις διδούται. id est, Hercules acceptam hāc ad Olympiam plantauit, de qua corona Athletis contexuntur. Pindarus οὐρανον εἰλασμα, id est, ornatum & coronā olea, vocat μῆλα τοῦ θλυμπιασταλλιστον α' θλῶν, id est, pulcherrimum monumētum olympicorum certaminum. Penia autē vt coronā huiusmodi eleuaret, inuidiosè vocat σεφανον κοτίνα, quo nomine significat nō εἰλασμα, sed α' γρέλαμον. i. oleastrum, & sylvestrem oleam. τέτρως τρόπῳ hoc modo, hac ratione δηλοῖ θημέλη, ad verbū ipse significat honorās, pro ipse manifestū facit se charas habere opes, vt subaudias αὐτὸν, & τιμὴ pro tūpā accipias, participium scilicet pro infinitiuo, quā cōstructionem aliquoties antea vidimus. Quanquā nihil prohibet δηλοῖ pro δηλεῖται ponī, cūm scitum sit, apud Atticos actius loco passiuorum, & contrā usurpari.

C H. Imò hoc ipso Iuppiter ostendit, quantii ipse astinet aurum.

Quia enim parci vult auro, neque temere profundit: ideo re Nibili victores illos ornat: dinitias sibi servat.

G

γου καὶ πλευραῖς αρχουσιν, σημαῖνει δὲ τὸ αὐτός. αφ' οὐ καὶ φωτὶ λαβεῖσαν εἰν αὐτηραὶ κύρειον Ποδαλείσιος. οἰοντες αὐτηρόποτες ή διλατεῖσαν ιατρεῖσας φεύγειται λέγεται. φεύγειται λέγεται Ιανάδη. ίνα εἰν τῷ λέγεται λύροις αὐταδην τοὺς νικῶντας, διοπῆ μιχῶς νοεῖν. η ὅτι αὐτὸν θεοῦ σεφάνῳ σεφανοῖ. οὐδὲν λαβεῖσται. η ὅτι λύρων τῷ καὶ φλυαεῖσαν. τοιστόν τι παίζει.

Χρ. Ούκουν τάττω δίπου δηλοῖ πηδόμ τὸν πλεύτην εἰπεῖνος.

Φειδόμην Θεὸν καὶ βελόμην Θεότα τάττω μηδὲν παναθανατα, Λήσεις αναδῶν τὰς νικῶντας, τὸν πλεύτον εἶχε παρέατε.

Schol. Λύροις αὐταδην.] εὐτελίζει τὸ θλυμπιαστον σεφανον. οὐ μὴ απαδην. λύρον δέ πιστον οὐτα καὶ οὐ σκηναεῖσθαι καθά τις εἴφη τοῦ παλαιοῦ τεττέσι πλευροντεῖσθαι. εἰσὶ δὲ οὐ καὶ πατέσιν φασι τὸν καμηκού πρὸς οὐμοιότητα ιχνοῦ τοῦ παλαιοῦ τὸν λύρον τὸν δέ τοῦ ιχνοῦ μέρον. Εἰ τὸν πλεύτην τῷ λέγεται φασι τοῦ μέρου διφθό-